

držih nervoznih boleznih z jako dobrim uspehom. Od teh nervoznih boleznih bi bilo omeniti: nervozni pojavi v zistemu žil (žilni nervozni krči, žilne krize) „Chorea“, itd. Glavno indikacijsko polje „Epileptika“ so pač epileptični in epileptiformni napadi. Ravno tako pri juvenilnih kakor pri senilnih formah se da uspešno doseči. V splošnem zadostuje raba sredstva v prvem mesecu 2 krat na dan eno tableto, v drugem mesecu vsak dan le eno tableto, da se napade, ako se jih je popolnoma ne odpravi, vsaj v njih številu omeji. Počasnim bolnikom, ki so imeli pred rabo „Epileptika“ mesečno 1 ali dva napada, zdaj pa imajo komaj enega na leto. Ako potrebno, pustil sem preparat leta naprej. Rezumè iz svojih proizkušanj pravi, da je „Epileptikon“ dr. Weil pri raznih bolnikih bolje vplival kakor znano mediciranje z bromom. Poleg tega proti bromu občutljivi bolniki Weilov preparat jako dobro jemljejo in je za take paciente preprostejše. — München 2. maja 1910. — podp. dr. Friedmann.

Schicht Stearin-sveče

LEDA

najfinjša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo! Ne kadijo!
Ne dišijo! Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirmim plamenom. 872

Iz Spodnje-Stajerskega.

Hofrat Ploj — ali je res? Mi smo svoj čas hofratu Ploju precej umazanih stvari očitali. Ali mož se je malo kislo nakremžil in nas ni tožil. V svojih listih pa je po navadi trdil, da mariborski porotniki bi nas ne obsodili itd. S to lažljivo trditvijo si hofrat Ploj seveda ni svoje časti opral. Časi so se spremenili. Mi se s Plojem bolj redkokdaj pečamo, ker ga ne smatramo več za politično važnim. Le eno smo vedno trdili in moramo vedno ponavljati: da je namreč deviško-čisti hofrat Ploj v klub vsem razlikalnim frazam vedno — „v lažini hlapec“ in da torej ni zmožen, zastopati ljudske interese. Ujabili smo pa vedno, kako je to, da ima vlada Ploja, Ploj pa vlado tako rad. Zadnjih pa je prišel v ljubljanski dnevnik in glasilo „Vseslovenske ljudske stranke“ „Slovenec“ sledeči članek: — „Plojeva „provizija“. V javnosti se zelo razmotriva, zakaj je Ploj tako meto opravljal senzalne posle za vlado. Nam je to čisto jasno. Ploj je enkrat za vselej sprejel mastno „provizijo“ od vlade v — ustavnemu znane brinjeve pravde, kjer se je kazensko postopanje ustavilo le vsled odredbe državnega nadpravnika v Gradcu, pod direktnim vplivom tedanjega justičnega ministra dr. Kleina. Državni pravdnik v Ljubnem, ki je imel to stvar v rokah in ki je hotel na podlagi preiskovalnih spisov dvigniti proti Ploju **obtožbo hudočinstva oskrumbe**, izvršenega zoper mlado deklico, ni imel prostih rok, kajti kakor rečeno, državni nadpravnik je prepovedal uložiti obtožnico. To je seveda velikanska prijaznost vlade napram gospodu hofratu in odselej ga ima vsaka vlada popolnoma v rokah, kajti akti dotične preiskave so spravljeni in — vladi na razpolago. Kadar se Ploj le nekoliko

gane, se ga primerno opozori na obstoj teh brinjevih papirjev in junaški hofrat zleze takoj pod klop, oziroma med brinje! In tak „političen“ talent so slavili liberalci. Privoščimo jim ga — slovensko ljudstvo ga najodločneje odklanja.“ — Tako piše torej glasilo največje slovenske stranke, v Ljubljani nimamo „nemčarskih porotnikov“, na katere bi se Ploj lahko izgovarjal. V Ljubljani so porotniki večidel liberalci in bi torej na vsak način s Plojem držali. **Zakaj torej ta hofrat ne toži, ko se mu vendar precej jasno očita zločin oskrumbe?** Ako „Slovenec“ očitaje ni resnično, potem bi moral „odlični jurist“ Ploj tožiti. Ako je pa res, potem mora oblast Ploja pred sodišče poklicati, kajti pravica mora biti za vse enaka. Radovedni smo torej, kako bode gospod dvorni svetnik, državni poslanec, član najvišjega sodišča, častni občan in doktor Miroslav Ploj na to vprašanje, ki zanima gotovo vso javnost, odgovoril!

„Narodna stranka“ je v svoji breznačajnosti vedno Ploja podpirala. Baje se celo dr. Jurtela in dr. Rosina ne veselita več občevanja s Plojem, ali celjski „napredni“ narodnjaki iz Spindler-Kukovega tabora ga še vedno hvalisajo. Kaj pravi torej „narodna stranka“ odnočno njeno časopisje k brinjevi aferi Plojevi? Upamo, da bodejo „narodnjaki“, ki znajo vedno tako lepo o morali pridigarati, svoje mnenje o Ploju brez ozira na desno in levo povedali. Drugače nosila bode vsa „narodna stranka“ ime — brinjevo omizje!

Spindler — obsojen. Urednik „Narodnega dnevnika“, g. Vekoslav Spindler, se dela sicer vedno za največjega političnega modrijana in žurnalističnega strokovnjaka. Ali doslej se je vsa njegova časnikarska zmožnost pojavila edino v častnih izjavah, preklicih žalitev in — obsodbah. Te dni je stal g. Alojzij Spindler zopet pred sodnijo. Šlo se je namreč za znano Cokan-Peskovo zadevo. Takrat je objavljaval Vek. Spindler krvave članke, češ da je klerikalec Pesko liberalca Cokana umoril. Par dni so se narodnjaki kar v krvi valjali. Pozneje pa je prišel državni pravdnik in je poslal g. Spindlerju „popravek“ po § 19. Tega „popravka“ žurnalistični talent g. Spindler ni pravilno objavil. Zaradi tega in sploh zaradi hujskarije bil je Vekoslav Spindler obsojen na en teden zapora strdim ležiščem. To je sitno! Sploh, kje je pravica, ako se take politične talente, take Veko-„slavčke“ v kletko zapira? ... Gospod Spindler! Malo manj hujskarij, malo manj laži in obrekovanja v „Narodnem dnevniku“, pa se vam bode bolje godilo. ... Naše odkrito sožalje!

Ormožka slovenska posojilnica je menda v precej velikih sitnostih. Ako bi se šlo edino za žepe prvaških voditeljev, potem bi človek niti besedice ne znil. Ali grèse za krvave denarje v bogih kmetijskih vložnikov in zato mora javnost vedeti, kaj je s to posojilnico. Pred kratkem enkrat je namreč ormožka posojilnica izstopila iz celjske „Zadružne zveze“. Tako vsaj so klerikalni listi poročali. Zdjaj pa pride nakrat „Narodni dnevnik“ in

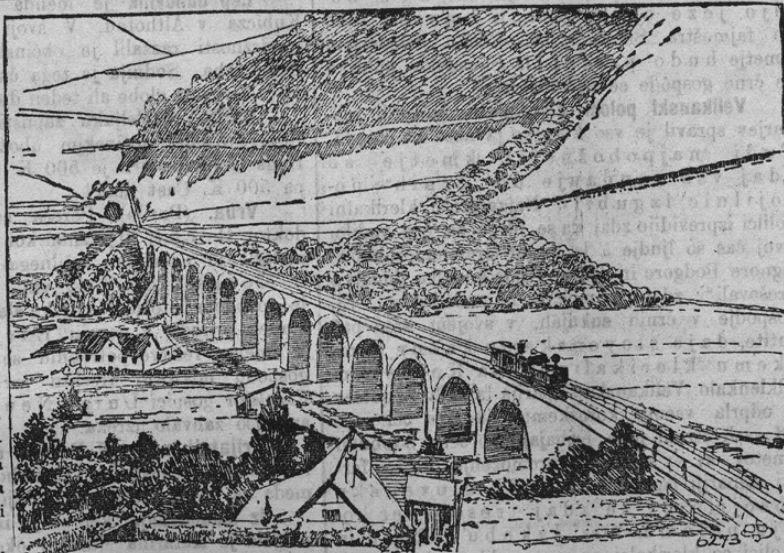
trdi, da je stvar prav drugačna. Glasom njegovega poročila bila je namreč ormožka posojilnica iz „Zadružne zveze“ izključena in to zaradi uspehov, ki jih je dosegla neka revizija. Z drugimi besedami povedano, trdi omenjeni list, da pri ormožki posojilnici ni vse v redu in da jo je vsled tega „Zadružna zveza“ izbacila. Mi vprašamo torej v interesu kmetijskih vložnikov: kaj je na tej stvari? Ali se je pri ormožki posojilnici kaka brezvestnost ali lumparija zgodila? Danes, ko so na Koroškem klerikalni „posojilničarji“ več milijone ljudskega denarja zapravili, mora biti človek previden. In slovenske posojilnice so večinoma brez oblastvenega nadzorstva. Vprašamo torej še enkrat: Kaj je z ormožko posojilnico? Vložniki te posojilnice so v velikem strahu in se bojijo, da ne bi svoj denar izgubili. Torej: vun z besedo!

Nemška šola v Ciršaku (Zierberg) pri Št. Ilju slov. gor. se je pred kratkem s pomočjo tako izborna delujočega „Schulvereina“ uresničila. O pomenu te nemške šole ne bomo mnogo govorili. Kdor danes ne razume, da je nemška šola predpogoj za nadaljno izobrazbo, da je znanje nemščine najboljša orožje v boju za obstanek, da brez nemščine človek niti 5 kilometrov daleč ne more, — kdor torej tega ne razume, s tem se je težko pripraviti. Nemci pravijo: „Gegen die Dummheit kämpfen selbst Götter vergebens!“ — Komaj se je pričelo o nemški šoli v Ciršaku govoriti, ko so prvaški slovenski hujskači kar zbesneli in zdvijali. Na komando iz srbofilskih krogov v Mariboru pričeli so ti hujskači z naravnost neverjetnimi sredstvi proti tej nemški šoli nastopati. V „Slov. Gospodarju“ in v drugih farških listih so nakupili ogromno večino laži, kakor se jih zamorejo iztuhtati le propali hujskači klerikalne vrste. Glavna agitacija tej bandi je, da je nemška šola „protestantovska“. To je seveda falotovska zvijska! Ravno s to lažjo so agitirali ti gospodje svoj čas proti novi nemški šoli v Sv. Lenartu, čeprav so dobro vedeli, da podučuje tam verouk katoliški duhovnik, ki dobiva za vsako uro poka 6 kron plačila. Tudi nemška šola v Ciršaku seveda nima ničesar s „protestantizmom“ opraviti. Grè se edino zato, da dobijo otroci poduk, kakoršnega bodejo pozneje v življenju potrebovali. Ali klerikalci in sploh prvaški hujskači bi radi neumno ljudstvo, ki bi se dalo i zana-prej od njih odirati in zaničevati in izkoriščati. To je resnica! Ne „protestantizma“, o katerem v Ciršaku niti sleda ni, se bojijo, edino izobrazbe ljudstva! Z grdo obrekljivostjo napadajo po „Slov. Gospodarju“ in „Straži“ učitelja g. Gordona in ga psujejo, češ da je „protestant“. Pa vedo dobro, da to ni res! Ali kaj je farškim hujskačem za resnico? Kaj je toji bandi za vero? Slovenski klerikalci bi vso svojo vero prodali in izdali, ako se grè za njih žep. ... Sicer pa naj se pomirijo slovenski gospodje v Mariboru: Vsa nemška šola v Ciršaku jih vendar prav nič ne briga! Saj se nikogar ne sila, da bi svojo dečo v nemško šolo pošiljal! Kdor noče, da bi se njegov otrok izobrazil, ta naj napravi, kar hoče. Ali od prvaških plačanih hujskačev se tudi ne bode nobeden v strah pripraviti pustil! Tako daleč še nismo, da bi par črnosuknežev ljudstvo v nekaki tlaki držalo. Gospodje, nemška šola v Ciršaku ostane, pa če se vi tudi na glavo postavite! In razvijala se bode, ta nemška šola, cvetela in napredovala bode. To vam garantiramo!

Nemška šola v Sv. Lenartu slov. g. Poroča se nam: Vpisovanje v vse razrede nemške šole v sv. Lenartu slov. gor. vrši se zdaj vsako nedeljo od 9. do 12. ure v šolskem poslopju (1. štok). Sprejem in poduk v nemški šoli je brezplačen. Šolsko leto se prične 4. novembra s sveto mašo. Obenem se vrši tudi vpisovanje v otroški vrtec (Kindergarten). V tega se sprejema otroke v starosti od 3 do 6 let brezplačno. S tem se male za šolski poduk pripravi. Pod vodstvom izkušene učiteljice se otroci igrajo, pojejo itd. Za vse to nimajo stariši prav nič plačati. Prav revni otroci dobijo tudi v „Suppenanstaltu“ hrano. — Proti tej v vsakem oziru dobrodelni uredbi hujskajo zagriženi prvaki z vsemi močmi. Dobili smo v tem oziru več dopisov, ki jih zaradi pomanjkanja prostora prihodnje objavimo. Pametni stariši seveda ne bodejo

Nova železnica.

Te dni so otvorili novo železnico med Friedbergom in Aspangom v vzhodni Stajerski, ki nosi znano ime „Wechselbahn“. Železnica je zlasti zaradi tega važna, ker veže Stajersko z Nižje Avstrijskim. Vsled tega je tudi v gospodarskem oziru velevažnega pomena za celo Stajersko in tudi za sosedne dežele. Naša slika kaže železniški most čez potok „Murtaibach“ in del prekrasne te zelene pokrajine.

Die neue Wechselbahn Aspang-Friedberg. Brücke über den Murtaibach.

Kupujte „Štajerčeve“ užigalice! Glavna zaloga firma Slawitsch v Ptujju.